

[Krarup.]

5 Aar. Men det kunde jo være, naar Professor Spärcks Undersøgelser foreligger, at man saa kommer til at se noget anderledes paa disse flittige og fornøjelige Fugle.

For Allikernes Vedkommende stiller Sagen sig noget anderledes. Her drejer det sig om en individuel Tilladelse til Beskydning af dem i Fredningstiden; Fuglene er fredede fra 1. Februar til 18. September, men der kan altsaa opnaas Tilladelse til at beskyde dem, selv om de er fredede. Det hænger sammen med disse Fugles Ønsker om at bygge Reder i vore Huse, og det kan ikke nægtes, at Alliker kan lave et slemt Svineri paa et Kirkeloft, og de kan ogsaa drille ved at bygge Rede i vore Skorstene og tilstoppe dem; det kan nok ærgre en, selv om det er fornøjeligt at iagttage deres Flid og Kunstfærdighed, mens de bygger Rede.

Jeg anbefaler derfor Lovforslaget, men jeg anbefaler ogsaa et vist Maadehold i Brugen af Loven.

Fr. Kristiansen: Selv om det ærede Medlem Hr. Krarup nærmest var indstillet paa en Slags velvillig Neutralitet over for Raagerne, tror jeg alligevel jeg vil anbefale, at Krigen mod disse Dyr fortsættes endnu i en 5-aarig Periode. Jeg tror ikke, de er saa uskadelige, som det ærede Medlem Hr. Krarup mener, og der er jo heller ingen Ud-sigter til, at vi faar dem virkelig udryddet. Af Hensyn til disse to Ting vil jeg foreslaa, at vi bekæmper disse Fugle, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(*Erik Eriksen*): Jeg takker de ærede Ordførere for den Velvilje, der er udtalt over for Lovforslaget, og jeg har bemærket mig det Indlæg, det ærede Medlem Hr. Krarup kom med; det var jo baaret af stor Kærlighed til Raagerne, mindre til Allikerne. Jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg netop erfarede for et Øjeblik siden henne paa min Plads, at et andet meget fremtrædende Medlem af det høje Ting var en stor Ven af Kragerne. Alt dette tager jeg naturligvis til Efterretning, idet jeg som sagt takker for den velvillige Modtagelse, mit Lovforslag har faaet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 158 af 30. Marts 1946 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 303).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg skal herved tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 158 af 30. Marts 1946 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m., saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i det andet høje Ting. Som det er de ærede Medlemmer af dette høje Ting bekendt, har jeg i det andet Ting fremsat Lovforslag, der sigter paa en gennemgribende Revision af den gamle Lov af 1875 og en Sammenarbejdning af de mange Tillægslove, vi har faaet siden den Tid. Da det imidlertid ikke har været muligt for det andet høje Ting at tilendebringe Arbejdet med dette Lovforslag inden den 1. April, og da den nuværende Lov bortfalder den 31. Marts, gaar dette Lovforslag alene ud paa at forlænge de nugældende Lovregler til den 31. Marts 1948, dog saaledes at det er forudsat, at denne Lov selvfølgelig skal bortfalde, naar det i Folketinget fremsatte Forslag maatte blive vedtaget. Jeg tillader mig at anbefale dette lille Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Ingeborg Hansen: Mit Parti kan under de Omstændigheder, der er nævnt dels af den højtærede Justitsminister, dels i Bemærkningerne til Lovforslaget, medvirke til Lovforslagets Gennemførelse her i Tinget.

Rytter: Det foreliggende Lovforslag er en god gammel Bekendt; det ærede Medlem Hr. Steincke og jeg har jo diskuteret det mange Gange tidligere sammen med de forskellige højtærede Justitsministre. Lovforslaget er temmelig simpelt, idet det kun drejer sig om at forlænge Gyldigheden af de gældende Bestemmelser for 1 Aar. For mit personlige Vedkommende vilde jeg ikke have haft noget imod, om Ministeren havde søgt om Forlængelse for 2 Aar, for det første fordi jeg ikke mener, at man i Løbet af 1 Aar vil kunne naa til en fast Regel om disse Forhold; der fore-